

בכל דרכך דעהו...

1. החת"ם סופר שו"ת יו"ד סימן רלג

אין לקבוע מועד שלא נעשה בו נס ולא הוזכר בש"ס ובפוסקים בשום מקום לעשותו יום שמחה והדלקה...

2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לג"ב

איתבו תריסר שני במערתא. אתא אליהו וקם אפיתחא דמערתא. אמר: מאן לודעיה לבר יוחי דמית קיסר ובטיל גזירתיה. נפקו חזו אינשי דקא כרבי וזרעי. אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה. כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף. יצתה בת קול ואמרה להם להחרב עולמי יצאתם חיזרו למערתכם. הדור אזול איתבו תריסר ירחי שתא. אמרי משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש. יצתה בת קול ואמרה צאו ממערתכם. נפקו. כל היכא דהוה מחי רבי אלעזר הוה מסי. רבי שמעון אמר לו בני די לעולם אני ואתה. בהדי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוה נקיט תרי מדאני אסא ורהיט בין השמשות אמרו ליה הני למה לך? אמר להו לכבוד שבת. ותיסגי לך בחד. חד כנגד זכור וחד כנגד שמור. אמר ליה לבריה חזי כמה חביבין מצות על ישראל.

2א. רמב"ם פירוש המשניות - הקדמת הרמב"ם לפירוש המשניות (המשך)

ומה טוב אמר האומר, לולי המשנתגעים נשאר העולם חרב. שאין בעולם שגוען, דומה לשגוען האדם. שהוא חלוש הנפש, ודל ההרכבה, והוא נוסע... ימים בזמן החורף, והולך בארץ תלאובות בזמן החורב והקיץ, ומסתכן בנפשו לחיות השדה ולרמשים, כדי שירויח דינרים. כשיקבץ כלום מן הזהובים, שמכר בהם כח נפשו השלם, וייהיה לו מהם חלק, יתחיל לחלק אותם על אומנים, לבנות לו יסוד על טבור הארץ בסיד ואבנים, כדי להקים עליו קיר, שיעמוד שנים רבות. והוא יודע, שלא נשאר משנות חייו מה שיוכל בהם לבלות בנין עשוי מן הגמא. היש שטות ושגוען כזה. וכן כל תענוגי העולם הם הוללות וסכלות גמור, אבל הם סבה לישוב העולם. ועל כן קראו חכמים ע"ה, מי שאין לו חכמה, עם הארץ. כלומר, לא נמצאו כי אם לישוב הארץ. לפיכך הם מיחסים שמם לארץ:

3. אורות הקדש ג עמוד רכב

יש תביעה פנימית בלבו של אדם, שכל גילויי חייו צריכים שיהיה להם אופי נצחי, באופן שלא ייראו כלל מפני כל תמורה, א. ומכל כליון ואיבוד, והוא צועד בזה למעלה מעצמות הזמן.

4. ספר חובות הלבבות - השער השלישי - שער עבודת האלהים - פרק ד

כל מעשי בני אדם אינם יוצאים מן הצווי והאזהרה. וביאור זה, כי כל העושה מעשה, אם הוא מן הצווים הוא מעשה טוב, ואם יניח מעשותו והוא יכול לעמוד בחובתו, הוא מקצר. וכן מי שעושה דבר מן האזהרות הוא חוטא, ואם יניח מעשותו, הוא צדיק, כשיניחנו בעבור יראת ה', כמו שאמר הכתוב (תהלים קיט ג): אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. ואם יעשה מן המעשים המותרים על דרך שוה ונכונה, הוא צדיק, כאשר אמר (תהלים קיב ה): טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט; ואם יהיה מרבה ועובר די - הסיפוק, הוא מקצר, מפני שהוא מביא למה שהזהיר ממנו האלהים... ומעשהו מגונה:

5. ספר ראשית חכמה - שער התשובה - פרק ראשון

"ויפן כה וכה וירא כי אין איש", אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דילהון, באורחין דילהון, איש לבצעו מקצהו, בבצעה דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולא אינון מסטרא דאלין דאתמר בהון, אנשי חיל, יראי אלקי"ם, אנשי אמת, שונאי בצע, אלא כלהו צווחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים, הב, הב לנא מזונא, וסליחה וכפרה וחיי, כתבנו לחיים, ואינון עזי נפש ככלבים. דאינון אומין דעלמא דצווחי לגביה ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא, דיחזור שכינתיה לקודשא בריך הוא, דאיהי מרחקא מיניה, למהדר לגביה, ואדמיין לכלבים, דאתמר בהון ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, ואינון ערב רב, דכל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, עד כאן לשונו:

6. מוסר אביך עמוד כה

בכל דרכיך דעהובכל דרכיך דעהו, צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם...

כי כיון שהואעוסק בעבודה זו הקב"ה כביכול שורה מצדו בזו העבודה דוקא ובה ימצאנה ולא במ"א.

וכן בכל הדברים שעושה הריבאמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו ית', ע"כ כל מה שעושה יהי הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו ית', כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוואעושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השייית בכל הדרכים.

כשאדם פועל איזה דבר של שלימות, בין במחשבה בין במעשה, צריך לשמח בחלקו ולא ירדוף אז אחר דבר אחר, כי כל העולם כולו מתקפל לפניו אז דוקא בפרט זה.

הגונה לשעבדם לתכלית המעולה, ... "כל מעשיך יהיו לשם שמים.

7. עין איה / שבת א / פרק שני / רעו.

נפקו, כל היכא דהוה מחי ר"א הוי מסי ר"ש.

...כדי שיהיו שני הצדדים מלאים כ"א מאותו השכל והאור האלהי הנצרך לו, נחלקו לשתי מערכות, כדי שכל אחד יתן את פריו בכל עז. והיה ר"א מברר את הצד השלילי, ור"ש לעומתו מברר את הצד החיובי, וכח הזכות של החיים, בין מצד ההוה בין מצד העתיד.

8. חיד"א ספר טוב עין סי' יח תצג

ומה שעושיין שמחה בל"ג אפשר דרבי עקיבא היה כלל גדול בתורה ולמדם לכ"ד (אלף) תלמידים. ומהו "וכאשר העולם שמס"י - ויום ל"ג התחיל לשנות לרשב"י ורבי מאיר ורבי יוסי וכו' ויאור להם שהתזיר התורה ולכך עושים שימחה. וגם אמרו דהלולא דרשב"י ביום ל"ג.

עע

5.1 ע"ר א רעג

אתה חונן לאדם דעת. "אמר ר' אמי גדולה דעה שנתנה בתחלת ברכה.

- לא ישנתי כל הלילה. התעוררתי בחצות מחלום בלהות, בחלומי שמעתי אי מי השואל אותי: 'מנין אתה יודע שיש אלוהים?'
- שאלה טובה... ומה ענית לו?
- לא יכולתי לענות, הרב, בחלום פשוט לא היה לי פה. כאילו משהו מחק לי אותו. נשאר מקום חלק. כלום. לא היה מה לפתוח...
- כל כך הזדעזעתי מהחלום, עד שכבר לא הצלחתי להירדם בשנית. התייסרתי במחשבות, הרי זה בדיוק מה שקורה לי במציאות. אינני יכול לענות על שאלה זאת אפילו לעצמי.